

Svet
Evropske unije

Bruselj, 28. maj 2021
(OR. en)

9052/21

**Medinstitucionalna zadeva:
2020/0353(COD)**

ENV 333
ENT 91
MI 380
IND 155
ENER 249
CODEC 748

DOPIS

Pošiljatelj: generalni sekretariat Sveta
Prejemnik: Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. dok. Kom.: 13944/20 + ADD 1

Zadeva: Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020
– poročilo o napredku

V prilogi vam pošiljamo poročilo o napredku, ki ga je predsedstvo pripravilo za sejo ministrov za okolje 10. junija 2021.

Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020

Poročilo o napredku

Svet za okolje, 10. junij 2021

I. UVOD

Komisija je 10. decembra 2020 sprejela predlog uredbe o baterijah in odpadnih baterijah, ki naj bi nadomestila sedanjo direktivo o baterijah. Cilj predloga je posodobiti zakonodajni okvir EU za baterije glede na povečano povpraševanje po razvoju in proizvodnji baterij.

Predlog Komisije temelji na členu 114 PDEU.

Komisija kot glavne cilje predloga opredeljuje: krepitev delovanja notranjega trga, spodbujanje krožnega gospodarstva ter zmanjšanje okoljskih in socialnih vplivov v vseh fazah življenjskega cikla baterij.

Predlog naj bi prispeval k rezultatom, ki naj bi jih dosegli v okviru evropskega zelenega dogovora, in temelji na pobudah Komisije, kot so Strateški akcijski načrt za baterije, novi Akcijski načrt za krožno gospodarstvo, nova industrijska strategija za Evropo ter Strategija za trajnostno in pametno mobilnost. V predlogu je upoštevana tudi ocena sedanje direktive o baterijah, objavljena aprila 2019. Komisija zato predlaga enotno uredbo, ki zajema celoten življenjski cikel baterij in vsebuje:

- zahteve glede trajnosti in varnosti, kot so pravila o ogljičnem odtisu, minimalna vsebnost recikliranih materialov, merila za delovanje in trajnost ter parametre varnosti;
- zahteve glede označevanja in obveščanja, kot je shranjevanje informacij o trajnosti ter podatki o stanju in pričakovani življenjski dobi baterij;

- določbe o ravnanju z izrabljenimi baterijami, kot so zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca, organizacija in cilji zbiranja odpadnih baterij, učinkovitost recikliranja in snovna predelava;
- obveznosti gospodarskih subjektov v zvezi z izvrševanjem zahtev za proizvode in sheme potrebne skrbnosti;
- elektronski sistem za izmenjavo informacij in uvedbo potnega lista za baterije;
- obvezna zelena javna naročila;
- druge določbe, namenjene lažjemu izvrševanju, pravila o ugotavljanju skladnosti, priglasitvi organov za ugotavljanje skladnosti, nadzoru trga in ekonomskih instrumentih.

Predlagana uredba ima 79 členov, 14 prilog in predvideva več kot 30 aktov sekundarne zakonodaje.

V Evropskem parlamentu je v skladu z odločitvijo konference predsednikov z dne 29. aprila 2021 pristojni odbor za predlog Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane (ENVI), Odbor za industrijo, raziskave in energetiko (ITRE) in Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov (IMCO) pa sta pridružena odbora v skladu s členom 57 Poslovnika Evropskega parlamenta; Odbor za promet in turizem (TRAN) bo dal mnenje. Evropski parlament naj bi svoje stališče sprejel na plenarnem zasedanju februarja 2022.

Svet je v sklepih z naslovom „Okrevanje naj bo krožno in zeleno“ z dne 17. decembra 2020¹ pozdravil „predlog Komisije za nov regulativni okvir za baterije, s katerim naj bi se zagotovila varna, krožna in trajnostna vrednostna veriga za vse baterije ter uvedli ukrepi za ohranjanje vrednosti in optimizacijo že na stopnji zasnove in proizvodnje ter naprej do uporabe in ponovne uporabe, ponovne izdelave in recikliranja, poleg tega pa – kadar je to ustrezno – spodbudila uporaba baterij, ki jih je mogoče ponovno napolniti“.

¹ Dok. 14167/2020.

II. DELO V SVETU

Predlog preučuje Delovna skupina za okolje. Predstavljen je bil med nemškimi predsedovanjem, na neformalni videokonferenci Delovne skupine za okolje 14. decembra 2020. Komisija je predlog predstavila tudi na seji Sveta za okolje 17. decembra 2020.

Med portugalskim predsedovanjem je bilo predlogu do zdaj namenjenih 19 videokonferenc Delovne skupine za okolje. 13. januarja 2021 je bil predstavljen tudi Delovni skupini za konkurenčnost in rast (industrija).

Na videokonferenci Delovne skupine za okolje 7. in 8. januarja 2021 je Komisija predstavila oceno učinka, ki je bila tudi predmet razprave. Takrat se je začela tudi analiza predloga, in sicer s poglavjem II o zahtevah glede trajnosti in varnosti (členi 6–12, priloge I–V in ustrezne opredelitve), o katerem se je razpravljalo tudi na zasedanju 18. in 19. januarja 2021, ter s členom 71 o postopku za spremembo omejitev nevarnih snovi, saj se navezuje na to poglavje.

Tudi poglavje III o zahtevah glede označevanja in obveščanja (člena 13 in 14, prilogi VI in VII ter ustrezne opredelitve pojmov) je bilo obravnavano 19. januarja 2021.

Delovna skupina za okolje je na sejah 2., 12., 15. in 19. februarja 2021 analizirala poglavje VII o ravnanju z izrabljenimi baterijami (členi 46–63, prilogi XI in XII ter ustrezne opredelitve pojmov).

Komisija je 2. februarja 2021 Delovno skupino za okolje obvestila tudi o tekočem delu v zvezi z globalnim tehničnim predpisom ZN o trajnosti akumulatorjev v vozilu.

Določbe o potrebni skrbnosti v oskrbovalni verigi (člena 39 in 72 ter Priloga X) so bile obravnavane 19. februarja in 1. marca 2021.

Delovna skupina za okolje je 1. marca 2021 na podlagi delovnih dokumentov, ki jih je zagotovila Komisija, obravnavala tudi pravno podlago predloga in mejno vrednost zmogljivosti 2 kWh za zahteve, ki se uporabljajo za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije. Razpravljala je tudi o zelenih javnih naročilih (člen 70).

Delovna skupina za okolje je 15. marca 2021 obravnavala poglavje VIII o elektronski izmenjavi informacij (člena 64 in 65 ter Priloga XIII).

22. marca 2021 sta bili obravnavani poglavje IV o skladnosti baterij (členi 15–20 ter prilogi VIII in IX) in poglavje V o priglasitvi organov za ugotavljanje skladnosti (členi 21–37) ter ustrezne opredelitve pojmov.

Delovna skupina za okolje je na seji 29. marca 2021 obravnavala poglavje VI o obveznostih gospodarskih subjektov, razen obveznosti iz poglavja VII (členi 38–45, razen prej obravnavanega člena 39), poglavja IX o nadzoru trga Unije, nadzoru baterij, ki vstopajo na trg Unije, in zaščitnih postopkih Unije (členi 66–69) ter poglavju XII o spremembah (člen 75).

Z obravnavo poglavja I o splošnih določbah (členi 1–5) in poglavja XIII o končnih določbah (členi 76–79) je Delovna skupina za okolje 13. aprila 2021 zaključila prvo obravnavo členov.

Predsedstvo je menilo, da bi bilo prezgodaj obravnavati uvodne izjave, dokler se ne razpravlja o predlogu besedil členov.

Na neformalni videokonferenci ministrov in ministric za okolje 18. marca 2021 je potekala orientacijska razprava o predlagani uredbi, ki naj bi zagotovila politične smernice za nadaljevanje pogajanj. Osrednja tema razprave so bili pravna podlaga in področje uporabe predloga, zahteve glede trajnosti in varnosti, določbe o potrebni skrbnosti v oskrbovalni verigi in ravnanje z izrabljenimi proizvodi.

Ko je bila končana prva obravnava členov, je nadaljnja razprava temeljila na delovnih dokumentih predsedstva, v katerih so bile upoštevane ministrske politične smernice, dotakratne razprave in dodatne pisne pripombe držav članic. Predsedstvo si je v delovnih dokumentih prizadevalo povzeti glavna vprašanja, ki so jih izpostavile države članice, predstaviti alternativne predloge, če je bilo to primerno glede na napredek razprave, in opredeliti vprašanja v zvezi s temami, v zvezi s katerimi so bile potrebne dodatne povratne informacije držav članic. Države članice so bile zato pozvane, naj se odzovejo na predložene predloge in/ali predstavijo konkretne predloge za besedilo o vprašanjih, opredeljenih v delovnih dokumentih, in drugih vprašanjih, za katera menijo, da bi jih bilo treba obravnavati.

Predsedstvo se je odločilo, da se bo osredotočilo na poglavje II o zahtevah glede trajnosti in varnosti ter na poglavje VII o ravnanju z izrabljenimi baterijami, saj vsebujeta ključne določbe predloga uredbe.

Dve seji Delovne skupine za okolje sta bili posvečeni delovnemu dokumentu predsedstva o poglavju II² (20. in 21. april 2021). Delovna skupina za okolje je 21. aprila 2021 obravnavala tudi morebitni medsektorski pristop k baterijam za lahka vozila.

Delovni dokument predsedstva o poglavju VII³ je bil obravnavan na petih sejah Delovne skupine za okolje (27. in 28. april ter 6., 11. in 20. maj 2021).

Delovna skupina za okolje je na seji 26. maja 2021 nadaljevala razpravo o poglavju VII, pri čemer je Komisija predstavila povezave med členom 8A okvirne direktive o odpadkih in predlaganimi določbami o razširjeni odgovornosti proizvajalca iz predlagane uredbe. Predsedstvo namerava to temo ponovno obravnavati junija ter razpravljati o spremembi namena in ponovni izdelavi baterij, da bi od držav članic pridobili konkretne povratne informacije o možnih nadaljnjih korakih. Junija naj bi Komisija Delovni skupini za okolje predstavila tudi študijo Skupnega raziskovalnega središča o baterijah za lahka vozila, pravna služba Sveta pa bo morda predstavila svoje mnenje o pravni podlagi predloga.

Poleg obsežnih predstavitev v okviru Delovne skupine za okolje je Komisija predstavila tudi delovne dokumente o „pravni podlagi, izbiri pravnega instrumenta in manevrskem prostoru držav članic v novi zakonodaji o baterijah“⁴ ter o „mejni vrednosti zmogljivosti 2 kWh“⁵. Komisija je zagotovila tudi „korelacijsko tabelo z zahtevami glede razširjene odgovornosti proizvajalca v členu 8a okvirne direktive o vodah in obveznostmi glede razširjene odgovornosti proizvajalca iz direktive o baterijah ter predloga uredbe o baterijah“⁶, v junijskih razpravah Delovne skupine za okolje pa naj bi predstavila delovni dokument o spremembi namena in ponovni izdelavi baterij.

Države članice so izrazile preučitvene pridržke glede celotnega predloga ali njegovih delov in poudarile, da morajo uskladiti stališča več subjektov, odgovornih za zadeve, ki jih ureja predlog. Države članice so tudi zaprosile za mnenje Pravne službe Sveta o pravni podlagi predloga.

² Dok. 4964/2021.

³ Dok. 5372/21.

⁴ Dok. 635/2021 REV 1.

⁵ Dok. 2440/2021.

⁶ Dok. 6858/21.

Predsedstvo si je v razpravah prizadevalo, da bi države članice zaradi tehnične zapletenosti, inovativne narave in širokega področja uporabe predloga od Komisije dobile podrobna pojasnila o celotnem predlogu. Na podlagi natančne analize predloga na tedenskih sestankih in naknadnih pripomb, ki so jih poslale države članice, je bilo mogoče opredeliti glavna problematična vprašanja v vsakem poglavju predlagane uredbe. Poleg tega je dodatna podrobna razprava o poglavju II o zahtevah glede trajnosti in varnosti ter poglavju VII o ravnanju z izrabljenimi baterijami izluščila vprašanja, ki jih je treba obravnavati, in možne nadaljnje ukrepe.

III. VSEBINA RAZPRAV

Države članice so na neformalni videokonferenci ministrov in ministric za okolje 18. marca 2021 pozdravile predlog uredbe o baterijah in odpadnih baterijah. Ministri in ministrice so izpostavili inovativno in ambiciozno naravo predloga ter pomen pravnega okvira EU za baterije, ki bo kos izzivom prihodnosti, da bo mogoče doseči cilje razogljičenja, hkrati pa zagotoviti trajnost baterij v celotnem življenjskem ciklu.

Izpostavili so pomen dobro delujočega notranjega trga baterij, vendar so glede na okoljske cilje predlagane uredbe želele preučiti tudi možnost dvojne pravne podlage (notranji trg in okolje).

V zvezi s področjem uporabe predloga je več delegacij pozvalo k vnaprejšnji določitvi ciljne stopnje zbiranja baterij za lahka vozila. Nekaj delegacij se je v zvezi z zahtevami glede trajnosti in varnosti ter določbami o potrebni skrbnosti sicer strinjalo, da so pomembne, vendar so izrazile pomisleke glede časovnih okvirov in metodologij, ki jih je predlagala Komisija, ter morebitnega upravnega bremena. Kar zadeva ravnanje z izrabljenimi izdelki, je več delegacij podvomilo o tem, da bi cilje lahko uresničili v predlaganem časovnem razporedu.

Razprave v Delovni skupini za okolje so omogočile podrobno analizo predloga in opredelitev številnih vprašanj, ki jih je treba obravnavati, da bi lahko sprejeli splošni pristop. **Predsedstvo poudarja, da so – ne glede na druge, bolj tehnične vidike in nadaljnje prispevke posameznih držav članic – posebej pomembna naslednja vprašanja:**

Pravna podlaga

Številne države članice so imele pomisleke glede tega, da se je Komisija s členom 114 PDEU odločila za eno samo pravno podlago, in v zvezi s tem zaprosile za mnenje Pravne službe Sveta. Države članice so želele preučiti možnost dvojne pravne podlage, pri čemer bi se dodal člen 192 PDEU, saj so menile, da so jedro predloga tudi okoljska vprašanja. Sklicevanje na člen 114 PDEU je bilo vprašljivo zlasti v zvezi s poglavjem VII o ravnanju z izrabljenimi baterijami. Poudarjeno je bilo, da ima sedanja direktiva o baterijah dve enakopravni pravni podlagi: člena 192 in 114 PDEU.

Splošne določbe (poglavje I)

V zvezi z **opredelitvami pojmov (člen 2)** so države članice želele, da se čim bolj uskladijo z opredelitvami, ki se uporabljajo v že obstoječi zadevni zakonodaji. Nekatere države članice so imele pomisleke glede utemeljitve za določitev najnižje vrednosti 5 kg v opredelitvi prenosne baterije. Države članice so izrazile podporo spremembam, ki jih je predsedstvo predlagalo za naslednje opredelitve: baterija z notranjim sistemom shranjevanja energije (6); nevarne snovi (41); proizvajalec (37); organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev (39); izvajalec recikliranja (46); črtanje „stopnje recikliranja“ (48); poseben „pooblaščen zastopnik“ (53), kar zadeva poglavje VII. Poleg tega so države članice menile, da je treba dodati opredelitev pojma „ponovna izdelava“.

Nekatere države članice so zaprosile za podaljšanje roka za prigrasitev **pristojnega organa (člen 5)** Komisiji.

Zaradi medsektorske narave so bili izraženi tudi pomisleki o **mejni vrednosti zmogljivosti 2 kWh** za zahteve, ki se uporabljajo za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije. Komisija je predstavila delovni dokument⁷, v katerem je utemeljila odločitev na podlagi analize stroškov in koristi, predstavljene v oceni učinka.

⁷ Dok. 2440/21.

Kar zadeva pristop k **baterijam za lahka vozila**, je predsedstvo vprašalo države članice, ali ne bi bilo smiselno sklicevanje na kategorije vozil, ki jih zajema Uredba (EU) 168/2013, vendar so države članice menile, da s takim pristopom ne bi bile vključene vse kategorije baterij za lahka vozila. Komisija je poročala, da je Skupno raziskovalno središče zaprosila za pripravo poročila o baterijah za lahka vozila. Poročilo Skupnega raziskovalnega središča naj bi omogočilo uvedbo nove „vmesne“ kategorije baterij za lahka vozila ter boljše utemeljene mejne vrednosti za zmogljivosti in težo med prenosnimi baterijami in baterijami za lahka vozila oz. med baterijami za lahka vozila in baterijami za električna vozila. To temo naj bi spet obravnavali, ko bo dokument predstavljen Delovni skupini za okolje.

Zahteve glede trajnosti in varnosti (poglavje II in člen 71)

Države članice so imele pomisleke glede tega, ali so nove posebne določbe o **omejitvah nevarnih snovi v zvezi z baterijami (člen 6, Priloga I in člen 71)** glede na obstoječe postopke v okviru uredbe REACH potrebne in kakšna je njihova dodana vrednost. Skrbelo jih je podvajanje obstoječe zakonodaje in struktur. Nasprotovale so tudi temu, da ni mogoče sprožiti postopka v skladu s členom 71, zaradi česar se razlikuje od postopka, uvedenega z uredbo REACH. Omenjen je bil tudi pomen vključevanja strokovnjakov za odpadke. Pomisleki so bili izraženi tudi glede uporabe delegiranega akta za spremembo omejitev iz Priloge I. Države članice so menile, da ni dovolj, da se vstavi nov člen, ki bi določal posvetovanje z Odborom za odpadke, preden Komisija od ECHA zahteva, da pripravi dokumentacijo v skladu s členom 71. Namesto tega so države članice želele preučiti možnost, da se črta člen 71 in za spreminjanje omejitev nevarnih snovi uvede sklicevanje na obstoječi postopek za določanje omejitev iz uredbe REACH.

Komisija je predlog, da je treba v uredbo o baterijah vključiti posebne določbe, utemeljevala s tem, da uredba REACH ne zajema odpadkov, ter s specifičnostjo baterij in manjšim številom zadevnih snovi. Menila je tudi, da je potreben zanesljiv in prilagodljiv postopek za spremembo omejitev nevarnih snovi, ter poudarila, da bi se pred sprejetjem delegiranega akta posvetovala z državami članicami, zlasti s strokovnjaki za odpadke, kot je navedeno v členu 73(4).

Države članice so imele različna mnenja o **zahtevah glede ogljičnega odtisa (člen 7, Priloga II)** in predlaganih časovnih okvirih. Nekatere so podprle pristop, ki ga je predlagala Komisija, več drugih pa je imelo pomisleke glede vpliva na industrijo in so se zavzele za daljša obdobja za prilagoditev zahtevam, da bi bilo dovolj časa po sprejetju metodologije za izračun.

Kar zadeva **vsebnost recikliranih materialov (člen 8)**, so države članice menile, da je glede na nezanesljivo razpoložljivost zadostnih količin recikliranih materialov težko oceniti učinek in izvedljivost minimalnih ciljev, določenih za predelan kobalt, svinec, litij ali nikelj, preden se sprejme metodologija za njihov izračun in preverjanje. Komisija je pojasnila predlagani postopni pristop in možnost, da se cilji revidirajo s sekundarno zakonodajo, da se ohrani predlagani časovni razpored in s tem zagotovi tržna gotovost. Nekatere države članice so podprle daljša obdobja za prilagoditev zahtevam in zmanjšanje upravnega bremena, povezanega z njihovo uveljavitvijo. Nekatere države članice so predlagale uvedbo sistema zaprtega kroga za reciklirane materiale, druge pa so imele glede tega pomisleke, saj bi to vplivalo na izvedljivost predlaganih ciljev.

Uvedba **zahtev glede delovanja in trajnosti za prenosne baterije (člen 9 in Priloga III)** je dobila splošno podporo, so pa bila glede časa, ki ga gospodarski subjekti in organi potrebujejo za prilagoditev nanje, različna.

V zvezi z **zahtevami glede delovanja in trajnosti za industrijske baterije in baterije za električna vozila (člen 10 in Priloga IV)** so imele države članice pomisleke glede področja uporabe, in sicer glede izključitve baterij za lahka vozila. Poleg tega je bilo predlagano, naj delegirani akt ne bo omejen na merila, določena v Prilogi IV, temveč naj se dopusti možnost revizije zahtev, če bi bila ta potrebna. Komisija je pojasnila medsebojne povezave med temi določbami in pravilniki ZN o trajnosti akumulatorjev v vozilih ter predpisi o varnosti baterij.

V zvezi z **odstranljivostjo in zamenljivostjo prenosnih baterij (člen 11)** so nekatere države članice skrbele vrzeli, ki bi jih lahko povzročile nekatere predvidene izjeme, in menile, da je pomembno določiti načrtovani datum za sprejetje smernic, da se omogoči harmonizirana uveljavitev odstopanj.

Države članice so imele pomisleke glede področja uporabe **člena 12 in Priloge V o varnosti stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije** ter so predlagale, da se določbe glede varnosti uporabljajo za vse faze življenjskega cikla baterij. Države članice so predlagale tudi, da se dopolnijo parametri varnosti v Prilogi V. Komisija je trdila, da področje uporabe temelji na oceni učinka, in navedla, da parametre varnosti za baterije za električna vozila določa okvirna zakonodaja EU o homologaciji vozil, varnost zbiranja baterij pa ureja poglavje VII. Komisija je tudi pojasnila, da varnost prenosnih baterij za splošno rabo ureja Direktiva 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov.

Države članice so podprle številne tehnične spremembe, ki jih je predsedstvo predlagalo v svojem delovnem dokumentu⁸.

Zahteve za označevanje in obveščanje (poglavje III)

Glede na kratek časovni okvir, predviden za sprejetje sekundarne zakonodaje, so bili izraženi pomisleki glede izvedljivosti predlaganih rokov za začetek veljavnosti obveznosti glede **označevanja baterij (člen 13 in Priloga VI)**. Nekatere države članice so bile skeptične glede relevantnosti informacij, ki jih je treba vključiti, saj to pomeni dodatno upravno breme, druge pa so predlagale vključitev dodatnih informacij, kot sta teža in kemijska sestava baterij. Komisija je predlagala, da predstavi primerjalni dokument z različnimi določbami o informacijah, ki bi morale biti navedene na oznakah, kodah QR in digitalnih potnih listih baterij. Komisija je potrdila, da v členu 13(4) pomotoma ni sklicevanja na živo srebro, zaradi česar bo izdan popravek. V zvezi z **informacijami o stanju in pričakovani življenjski dobi baterij (člen 14 in Priloga VII)** je ena država članica zahtevala, da se področje uporabe tega člena razširi na baterije za elektronske izdelke. Komisija je vključitev le industrijskih baterij in baterij za električna vozila utemeljevala s tem, da so to baterije, ki jih bo morda možno ponovno uporabiti, zato je podatek o njihovem stanju pomemben.

⁸ Dok. 4964/21.

Skladnost baterij in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti (poglavji IV in V)

Več držav članic je izrazilo preučitveni pridržek glede poglavja IV o skladnosti baterij (členi 15–20 ter prilogi VIII in IX) in poglavja V o priglasitvi organov za ugotavljanje skladnosti (členi 21–37), pri čemer so opozorile, da notranja posvetovanja še potekajo. Več držav članic se je zavzelo za to, da bi se mehanizem, predviden v **skupnih specifikacijah (člen 16)**, uporabljal le kot nadomestna možnost, v izjemnih primerih ali v primerih skrajnih zamud, in izrazilo željo po sprejetju harmoniziranih standardov. Komisija je potrdila, da namerava postopek uporabiti le v izjemnih primerih, kadar bi bilo zaradi neobstoja standardov ogroženo izvajanje Uredbe, ali začasno. V zvezi s poglavjem V je Komisija poudarila pomen določb za okrepitev neodvisnosti organov za ugotavljanje skladnosti, predvsem v zvezi z zahtevami, ki jih preverijo zunanji subjekti, kot so ogljični odtis, vsebnost recikliranih materialov in potrebna skrbnost v oskrbovalni verigi.

Obveznosti gospodarskih subjektov, razen obveznosti iz poglavja VII (poglavje VI)

Države članice so zastavile več tehničnih vprašanj. Razprave so bile usmerjene predvsem na obveznosti pooblaščenih zastopnikov (člen 40), pri čemer so države članice menile, da je pomembno razlikovati med opredelitvijo pooblaščenih zastopnikov in opredelitvijo iz direktive o odpadni električni in elektronski opremi. Komisija je izjavila, da v okviru poglavja VII pooblaščenim zastopnikom ni bila podeljena nobena pristojnost.

Člen 39 je obravnavan v nadaljevanju v okviru določb o potrebni skrbnosti.

Ravnanje z izrabljenimi baterijami (poglavje VII)

Države članice so poudarile temeljni pomen tega poglavja. Glavna problematična vprašanja so se nanašala na povezave z obstoječo zakonodajo o odpadkih, tj. okvirno direktivo o odpadkih, in na dejstvo, da je treba zagotoviti prožnost v zvezi z obstoječimi in dobro delujočimi shemami odgovornosti proizvajalcev, ki se že izvajajo na nacionalni ravni. Izražena so bila različna stališča glede ambicioznosti ciljev in rokov za zbiranje odpadnih prenosnih baterij. Na splošno so bile države članice skeptične glede izključitve baterij za lahka vozila iz ciljev zbiranja. Zahtevana je bila dodatna pojasnitev določb v zvezi s spremembo namena in ponovno izdelavo baterij. Poleg tega so države članice zagotovile dodatne povratne informacije o več tehničnih vprašanjih, opredeljenih v delovnem dokumentu predsedstva.

Kar zadeva **razširjeno odgovornost proizvajalca (člen 47)**, so bile države članice skeptične glede tega, da se poleg zahtev iz členov 8 in 8a okvirne direktive o odpadkih uvedejo posebni ukrepi. Menile so, da je pristop Uredbe preveč predpisovalen, zato so zahtevale prožnost glede posebnosti različnih shem, ki so že vzpostavljene in dobro delujejo na nacionalni ravni. Poleg tega naj bi bilo v nasprotju s ciljem okvirne direktive o odpadkih, da se harmonizirajo sheme razširjene odgovornosti proizvajalca za različne tokove odpadkov. Nekatere države članice so se zavzele, da se v uredbo vključijo določbe, ki bi dopolnjevale okvirno direktivo o odpadkih. Predlagano je bilo tudi, naj se preuči možnost, da se v uredbi določijo minimalne zahteve in državam članicam zagotovi možnost, da oblikujejo dopolnilne določbe. Isti pomisleki so bili izraženi tudi v zvezi z **registrom proizvajalcev (člen 46)**, pri čemer so države članice poudarile, da je treba upoštevati sisteme registracije, ki že obstajajo na nacionalni ravni, in njihove posebnosti. Komisija je poudarila pomen določitve skupnih pravil v vseh državah članicah za spodbujanje krožnosti baterij.

Glede **zbiranja odpadnih prenosnih baterij (člena 48 in 55 ter Priloga XI)** so bila izražena različna stališča, pri čemer so nekatere države članice menile, da so roki preveč ambiciozni, nekatere so podprle predlog Komisije, druge pa so izrazile prožnost glede morebitnega podaljšanja vmesnega roka. Komisija je priznala ambiciozno naravo predlaganih ciljev, vendar je na podlagi izkušenj in vrednosti, o katerih so nekatere države članice že poročale, menila, da jih je mogoče doseči. Nekatere države članice so izrazile pomisleke glede metodologije za izračun stopenj zbiranja na podlagi baterij, ki so na voljo na trgu, in izrazile podporo metodologiji, ki temelji na baterijah, ki so na voljo za zbiranje, da bi se upoštevala vse daljša življenjska doba prenosnih baterij. Nekatere države članice so menile, da je problematično tudi podvajanje obveznosti za proizvajalce in države članice v zvezi z izpolnjevanjem zbiranja odpadnih baterij, in izpostavile, kako pomembno je, da se odgovornost za doseganje teh ciljev jasno določi, saj je pravni instrument uredba. Predlagano je bilo črtanje člena 55, saj naj bi morali biti za doseganje takih ciljev odgovorni proizvajalci. Komisija je temu črtanju nasprotovala, ker je menila, da je obveznost za države članice nujna, da se zagotovi izvršljivost ciljev zbiranja.

Več držav članic je nasprotovalo izključitvi odpadnih baterij iz lahkih vozil iz stopenj zbiranja. Komisija je ponovno poudarila, da bo študija Skupnega raziskovalnega središča o tej temi končana med zakonodajnim postopkom, kar bi bila lahko podlaga za nadaljnji premislek o tem, ali naj se za te baterije določi cilj zbiranja.

Kar zadeva **zbiranje odpadnih avtomobilskih baterij, industrijskih baterij in baterij za električna vozila (člen 49)**, so nekatere države članice zahtevale vključitev izrecnega cilja zbiranja ali možnost, da se države članice odločijo za uvedbo cilja zbiranja na nacionalni ravni. Komisija je menila, da izrecen cilj za te vrste baterij ne more biti nižji od 100 %.

Podane so bile povratne informacije o več tehničnih vprašanjih za pojasnitev **obveznosti distributerjev (člen 50), obveznosti končnih uporabnikov (člen 51), obveznosti objektov za obdelavo (člen 52), sodelovanja javnih organov za ravnanje z odpadki (člen 53) in sodelovanja mest za prostovoljno zbiranje (člen 54)**. Nekatere države članice so menile, da bi bilo treba zbrane baterije predati le proizvajalcem ali organizacijam, pristojnim za odgovornost proizvajalcev, da se zagotovi trajnost shem razširjene odgovornosti proizvajalca. Po drugi strani je Komisija poudarila pomen odprtega trga recikliranja za nove izvajalce, da bi prispevali k povečanju zbiranja baterij. Države članice so opozorile tudi na težave, ki jih imajo pri uveljavljanju obveznosti potrošnikov, da ločujejo odpadne baterije.

V zvezi z **obdelavo in recikliranjem (člen 56 in Priloga XII)** so države članice predstavile več predlogov za dopolnitev dela A Priloge XII v zvezi s posebnimi previdnostnimi in varnostnimi ukrepi za shranjevanje in obdelavo odpadnih litijevih baterij med ravnanjem z njimi, njihovim razvrščanjem in shranjevanjem.

Pri razpravi o **učinkovitosti recikliranja in ciljnih snovne predelave (člen 57 in Priloga XII)** so države članice poudarile povezavo z določbami o spremembi namena in ponovni izdelavi ter menile, da je potrebna jasna opredelitev, kdaj naj bi baterija vstopila v postopek recikliranja. Več držav članic je nasprotovalo dejstvu, da so bili cilji že določeni, saj bo njihova metodologija izračuna opredeljena šele pozneje, zato je bilo predlagano, da se v uredbo vključijo načela, ki naj bi usmerjala metodologijo. Poleg tega so države članice menile, da bi morali biti cilji recikliranja za leto 2025 pogojeni s sprejetjem izvedbenega akta, v katerem bodo določena podrobna pravila za njihov izračun do predvidenega roka. Predlagano je bilo tudi, da se dovoli odstranitev nekaterih baterij, ki se ne bi smele reciklirati (npr. baterije, ki vsebujejo živo srebro).

Države članice so opozorile, da je treba določbe o **pošiljkah odpadnih baterij (člen 58)** preučiti glede na pričakovano revizijo uredbe o pošiljkah odpadkov. Predlagano je bilo, da se doda sklicevanje na baterije, izvožene za spremembo namena in ponovno izdelavo.

Zahteve v zvezi s spremembo namena in ponovno izdelavo industrijskih baterij in baterij za električna vozila (člen 59 in Priloga VII) so bile ocenjene kot še posebej pomembne. Države članice so vztrajale, da je treba pojasniti naravo teh dejavnosti, postopek za registracijo ali za izdajo dovoljenj, ki bi jih morali upoštevati izvajalci, kdaj preneha status odpadka, in zahtevale uvedbo opredelitve pojma „ponovne izdelave“. Države članice so podprle okvir, ki je predlagan v predlogu, med drugim zahtevo, da morajo baterije, ki imajo spremenjen namen in so ponovno izdelane, izpolnjevati vse veljavne zahteve, in opozorile, da je bistvenega pomena, da se za baterije, ki so predmet teh dejavnosti, jasno določi razširjena odgovornost proizvajalca. Pričakuje se, da bo Delovna skupina za okolje nadalje razpravljala o tej zadevi na podlagi delovnega dokumenta, ki ga bo pripravila Komisija.

Države članice so menile, da bi morale biti kampanje ozaveščanja med končnimi uporabniki obvezne v okviru **informacij o ravnanju z izrabljenimi baterijami (člen 60)**. Nekatere države članice so izrazile pomisleke glede „vidne pristojbine“, pri kateri so stroški, ki jih krije proizvajalec, končnemu uporabniku pokažejo ločeno na prodajnem mestu nove baterije, in predlagale črtanje te določbe.

Kar zadeva **poročanje pristojnim organom (člen 61)** in **poročanje Komisiji (člen 62)**, so države članice postavile več vprašanj, in sicer o izvedljivosti in odgovornosti poročanja o prenosnih baterijah, ki so zapustile ozemlje države članice v naslednjem letu, in izmenjavi informacij o postopkih ravnanja z odpadki, ki se izvajajo v drugi državi članici. Postavljena so bila vprašanja predvsem glede uporabe obveznosti držav članic, da poročajo o učinkovitosti recikliranja in snovni predelavi baterij, zbranih na njihovem ozemlju, za države članice, ki nimajo obratov za recikliranje baterij. Komisija je pojasnila, da je upoštevala sedanje obveznosti poročanja (Odločba 2008/763/ES), vendar je priznala, da je zadeva zapletena in da bo morda treba okrepiti določbe, da bodo pristojni organi lahko zagotovili, da prvi upravljavec obratov za recikliranje izpolni obveznost. Izraženi so bili tudi pomisleki glede rokov za izpolnitev obveznosti poročanja.

Kar zadeva **uporabo poglavja VII (člen 63)**, so nekatere države članice zahtevale odložitev datuma začetka uporabe poglavja VII. Komisija je opozorila na posledice take odložitve za več določb Uredbe.

Poleg navedenih vprašanj so države članice podprle številne tehnične spremembe, ki jih je predsedstvo predlagalo v svojem delovnem dokumentu⁹.

Elektronska izmenjava informacij (poglavje VIII)

Države članice se s tem poglavjem na splošno strinjajo. Odzivi držav članic so bili usmerjeni predvsem na zahteve po pojasnitvi povezave med **sistemom za elektronsko izmenjavo (člen 64 in Priloga XIII) in potnim listom za baterijo (člen 65)** na eni strani ter drugimi obveznostmi poročanja in obveščanja iz poglavij III in VII na drugi strani. Komisija je pojasnila, da bo elektronski sistem za izmenjavo zadeval model baterije, potni list za baterijo pa bo register za vsako baterijo posebej, ki bo poleg informacij, predvidenih v Prilogi XIII, vseboval niz dinamičnih informacij. Komisija bo izmenjala dodatne informacije o medsebojnem vplivu različnih določb. Druga problematična vprašanja so povezana z dostopom do zbranih informacij (predvsem s strani organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, in upravljavcev, ki izvajajo dejavnosti popravila, spremembe namena ali ponovne izdelave, in s strani morebitnih kupcev) ter prenosom odgovornosti za potni list glede na spremembo statusa baterije.

Nadzor trga Unije, nadzor baterij, ki vstopajo na trg Unije, in zaščitni postopki Unije (poglavje IV) ter spremembe (poglavje XII)

Nekatere države članice so vložile preučitvene pridržke glede teh poglavij. Prispevki držav članic so bili minimalni in so vključevali zahteve po pojasnilih in zelo ciljno usmerjene predloge. Komisija je poudarila, da so bile določbe usklajene z „novim“ zakonodajnim okvirom za trženje proizvodov. Za presojo morebitnih problematičnih vprašanj bi bila potrebna nadaljnja obravnava tega poglavja.

Zelena javna naročila (člen 70)

Države članice so na splošno pozdravile vključitev določb o zelenih javnih naročilih v uredbo. Vendar so bila postavljena vprašanja glede izpolnjevanja obveznosti iz tega člena pred sprejetjem delegiranih aktov, ki določajo minimalna obvezna merila ali cilje za zelena javna naročila. KOM je opozorila, da bi države članice lahko upoštevale zahteve iz členov 7–10.

⁹Dok. 5372/2021.

Potrebna skrbnost v oskrbovalni verigi (člen 39, člen 72 in Priloga X)

Države članice so priznale, da je to vprašanje pomembno, vendar so bile skeptične glede povezav s prihodnjim zakonodajnim predlogom o trajnostnem upravljanju podjetij in potrebni skrbnosti. Izrazile so tudi zaskrbljenost glede s tem povezanega upravnega bremena, predvsem za MSP, ter izvršljivosti in preverjanja vrednostnih verig v tretjih državah. Komisija je potrdila, da so upravni postopki za preverjanje potrebni, vendar je izjavila, da se v skladu z oceno učinka pričakuje, da bodo določbe veljale le za velika podjetja. Poudarila je tudi, da je v uvodni izjavi 70 sklicevanje na morebitno prilagoditev uredbe glede na prihodnje zakonodajne spremembe.

V razpravi o členu 4 o zahtevah glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja je Komisija pojasnila, da določbe o potrebni skrbnosti niso vključene v ta člen, saj strogo gledano niso zahteve glede proizvodov, temveč obveznosti gospodarskih subjektov.

Prenesena pooblastila in postopek v odboru (poglavje XI)

Delegirani akti iz člena 73 so bili obravnavani med analizo zadevnih členov. Države članice so izrazile pridržke glede nekaterih delegiranih aktov, predvsem v okviru poglavja II, v nekaterih primerih pa je predsedstvo predlagalo revizijo prenosa pooblastil. Na splošno so države članice izrazile veliko zaskrbljenost zaradi predlaganih rokov za sprejetje več delegiranih in izvedbenih aktov ter začetka veljavnosti s tem povezanih določb.

Končne določbe (poglavje XIII)

Države članice so skeptične glede medsebojnega vpliva pravil o razveljavitvi in prehodnih pravil sedanje direktive o baterijah, zahtev razširjene odgovornosti proizvajalca iz okvirne direktive o odpadkih in predlagane uredbe.

Datum začetka uporabe uredbe (januar 2022) se je zdel nerealen, predvsem glede na zapletenost pogajanj o uredbi, zato so države članice zaprosile za njegovo odložitev.

IV. ZAKLJUČEK

V skladu s trenutnim načrtovanjem portugalskega predsedstva bo Delovna skupina za okolje do konca junija organizirala 21 neformalnih videokonferenc v zvezi z uredbo o baterijah.

Predsedstvo meni, da je temeljita analiza predloga pojasnila njegov celoten obseg in omogočila opredelitev glavnih vprašanj, ki zadevajo države članice, kar bo omogočilo racionalizacijo prihodnjih prizadevanj za sprejetje splošnega pristopa.

Predsedstvo je na podlagi dosedanjih razprav in brez poseganja v nadaljnje delo, ki je potrebno v zvezi z vprašanji, opisanimi v oddelku III, opredelilo naslednja glavna vprašanja, ki zahtevajo nadaljnja prizadevanja s političnega in pravnega vidika:

- pravna podlaga
- pristop, ki ga je treba uporabiti v zvezi z baterijami za lahka vozila
- postopek za spremembo omejitev nevarnih snovi
- predlagani roki za zahteve glede trajnosti in varnosti, povezane z obsežnim delom, ki je potrebno v zvezi s sekundarno zakonodajo
- uskladitev z obstoječo zakonodajo o odpadkih in raven prožnosti za države članice v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca za baterije
- raven ambicioznosti ciljev zbiranja
- določbe o potrebni skrbnosti glede na prihodnji zakonodajni predlog o trajnostnem upravljanju podjetij in potrebni skrbnosti

Portugalsko predsedstvo je zavezano tesnemu sodelovanju s prihodnjim slovenskim predsedstvom, da bi olajšali nadaljevanje razprav v Delovni skupini za okolje in zagotovili nemoten napredek v zvezi z zadevo v Svetu. V ta namen namerava predsedstvo do konca polletja pripraviti kompromisni predlog za poglavji II in VII.

Predsedstvo se iskreno zahvaljuje Komisiji za odlično sodelovanje z Delovno skupino za okolje ter za podrobna pojasnila in predložene delovne dokumente, državam članicam pa za njihovo zavezanost in dragocene prispevke na tedenskih sestankih ter dodatne obsežne pisne pripombe, ki so jih predložile.

Coreper naj se seznanj s tem poročilom predsedstva o napredku, da bi ga lahko predložili Svetu za okolje na seji 10. junija 2021.
